

ADÉU A UN MESTRE

(Article publicat al Periòdic CIUDAD DE ALCOY del 15 de gener de 2011)

La notícia m'ha sorprès lluny de casa. I el que és més curiós, aquesta distància és per motius de feina, un treball, el de músic, que vaig començar a dependre d'aquell que avui ens ha deixat. El mestre **Salvador Martínez Richard** és d'aquelles persones fonamentals en els pobles, sense els quals la cultura d'aquests no seria igual. L'estima per la música el va portar a crear una escola d' "educandos" a la Banda Unió Musical de Muro on milers de xiquets, durant dècades, vàrem poder aprendre el solfeig i el nostre instrument amb la paciència, l'experiència i l'entusiasme d'un home com "el ti Salvador". El segon pis d'un vetust palau senyorial al carrer Carme de Muro acollia cues de xiquets que asseguts en una filera de cadires aguaitaven el torn (cadira a cadira) fins arribar davant el balcó de la costereta on el mestre Salvador ens agafava la ma i ens feia cantar a compàs totes les lliçons del mètode Eslava. Era com un ritus que es repetia totes les vesprades. "Hui te l'ha passada?" comentàvem entre nosaltres els futurs músics temorosos de no haver fet be la lliçó. La seua veu entretallada es tornava dolça melodia quan cantava aquelles melodies del compositor navarrès. Tot i que ell tocava el saxo tenor a la banda, coneixia tots els trucs i recursos per fer sonar un instrument. Ens deixava bocabadats quan no ens sortia una nota i ell sempre ens donava la solució: "Prova amb aquesta posició, utilitza aquesta clau...". Orgullós, sempre ens contava històries de la banda, de quan anaven a tocar als pobles amb el fardet de roba sota el braç i es quedaven per les cases. Recorde moltes anècdotes de quan anàvem a tocar junts a Falles a Dénia, a les Festes de Xixona o de Villena i ens quedàvem a dormir. Allí estava ell controlant els seus alumnes: "estàs desafinat,... no has entrat be..., demà hem de matinar, tots al llit...".

Moltes són les generacions de joves murers que aprenguérem amb ell el coneixement del llenguatge musical. Una tasca didàctica feta de forma altruista per un únic motiu: l'estima a la seua banda. Si avui en dia tenim a Muro la banda que tenim, en una gran part és gràcies al mestre Salvador Martínez. Un home senzill, sense cap pretensió de posteritat ni lloances que va fer una feina amb tot l'amor del que era capaç. Estem necessitats de gent com "el ti Salvador". Els músics de Muro li estarem eternament agraïts pel seu treball, pel seu exemple, pel seu compromís. Homes com ell ens han ensenyat a entendre allò que en diuen "ser músic".

José R. PASCUAL-VILAPLANA

Tarragona, 13 de gener de 2011